

عنوان مقاله:

بررسی نوآوریهای اجتماعی در دوران پساکرونا، با رویکرد زمینه گرایی

محل انتشار:

نهمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

کسری کتاب اللهی - دانشجوی مقطع دکتری تخصصی شهرسازی و مدرس گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، آذربایجان شرقی، ایران

هیرش مصطفایی - دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا و علوم محیطی، دانشگاه تبریز، آذربایجان شرقی، ایران

خلاصه مقاله:

ریسک ابتلا و همه گیری بیماری کوئید-۱۹ در محلات حاشیه ای بسیار زیاد است. در این پژوهش ضمن نگاهی جامع به ادبیات موضوعی در حوزه وضعیت همه گیری و راههای مقابله با آن، تاثیر اجتماعات محلی در بهبود وضعیت در دوران پسا کرونا مورد ارزیابی قرار گرفت. بر این اساس شاخص های متعددی همچون سن، دسترسی به زیرساخت شهری، فرهنگ، اقلیم، حمایت دولت و.. شناسایی شد که در این دوران می توان تاثیرگذار باشد. ضمن انتخاب محله حاشیه نشین نایسر در سندج به عنوان نمونه موردی، ۶۰ عدد پرسشنامه منطبق بر شاخص های فوق تکمیل و توزیع گردید. نتایج نشان می دهد عامل فرهنگ و نوآوری های اجتماعی در مقابله با کرونا بیشترین نقش را در کاهش آسیب پذیری جامعه ایفا می کند.

کلمات کلیدی:

پساکرونا، نوآوری اجتماعی، همه گیری، زمینه گرایی، سندج.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1510141>

